

Egy képzőművész

Egy évfolyam	
kötetként:	
10 drb ...	3 000 00
50 ...	15 000 00
100 ...	30 000 00



HerkóPáter

Egy évfolyam	
kötetként:	
50 drb ...	15 000 00
100 ...	30 000 00
200 ...	60 000 00

TÖRÖK SZIGFRID

Megjelenik minden vasarnap
Szerkesztőség Budapest

MARKOS GYULA

M. N. MUZEUM KÖNYV
Növedékna
1908 év

Rapport.



— Csak ti négyen akarjátok az önálló bankot, akkor már is meg van.
 — Nem értem, kik azok a négyen?
 — A zsidók, főpapok, meg a mágnások, akik már is akarják — meg te kegyelmes uram! Mihelyt te is ugy akarod, mint ahogy kell, már is megvan.

„Magyar HerkóPáter“ melléklapja.

Vidéki elárusítóknak 100 drb. postai küldéssel együtt 60 kr., vagyis 80 fillér tiszta haszon.

Élő magyar címer.



Egyetemi ifjak tervezik már régen,
Hogy a Tátra ormán kettős kereszt legyen,
Óriás gránitból fel a szirtre téve,
Legszentebb zálogul egy új ezer évre,
S mint az egész ország szikla koronája,
A felhőkből nézzen szét egész hazára,
Hol a négy folyamnak ragyogó tükrében,
Megláthatná magát élő címerképpen.
Gyönyörű szép a terv és remek a forma,
Hát még valóságban mily gyönyörű volna.

Markos Gy.

Dulapintéri Borvágyni Kalamáris nótárius uram körjegyzései.



Az osztrák parlamentben ismét verekedtek.
Hát hiszen pincérekhez és pult mellől megszö-
kött cucilista Jakab urakhoz ez nagyon is kvadrál,
— t. i. a csapszékmorál.

A Wekerle-Polónyi-féle párbajnak egyik kép-
viselő azt a megjegyzést tette, hogy ez oly folt,
mely tisztít.

Wekerle nem hiába bajusztalan sima legény,
ne az a szava, még a beretvénál is élesebb volt.

Nem csuda tehát, hogy még a bölény is bele
bödült.

Aszondom a Morénak, hogy újévtől fogva 3
korona fejadót fog fizetni.

Ments Isten. Hiszen azon drágább tisztességet
is lehet csinálni.

Teszem azt mit?

Hát egy 3 hetes malacsot is lehet venni.

A Herkópáter csak fején találja a szeget.

*Ez az, amiért a Herkópátért olvasni és terjeszteni uri
virtus.*

Saját apró pénzével.

— Itthon az uraság?

— Nincs itthon. (Pedig az idegen látta őt az
ablakon át, hanem azért szó nélkül tovozott.)

— Egy év múlva, mikor ugyanazon barátja jött
hozzá látogatóba, ki állott a gazda az ajtóba és tréfál-
kozva mondta. Nem vagyok itthon láthatod.

— Ugyan kérlek ne okoskodj, mert ezt már még
neked sem hiszem el. — Hiszen látlak.

— Minő élehetlenség ez tőled, hogy te még az
én szavamban is kételkedni mersz, mikor én a te szol-
gádnak is vakon elhittem, hogy te nem vagy odahaza.

Mond valamit.

(Z.) — Aztán hogy lehet az, hogy keetek székel
emberek így eloláhosodtak?

— Hát édes barátom csak a hogy lesz lassan
szómábu trágya, észre se veszi magát.

Kellemes cáfolat.



— Most egyszer van egy jóvértű igaz magyar
vágású honvédelmi miniszterünk és már te is el-
akarsz hagyni bennünket.

— Eszem ágába sincs. Nagyon jól érzem ma-
gamat, csak valami fekete-sárga altábornagy szeretné,
ha már beteg lennék.

— Legyen ő az.

Kvittek.



- Ejnye, de könnyen lepipálsz az embert, sógor.
- Tehetem, mert én pipás ember vagyok.
- Vigyázz, mert én meg kifizetlek ám, de hamar.
- Te is ép úgy megteheted, mert te meg Pénzes ember vagy, sógor.

Balogi M.

Mult és jövő.



— Ugyan édes öcsém, mi az ördögnek falura a cilinder.

— Ne felejtse el a Charissime, hogy én szeminárium tanárnak készülök.

— És viszont ne felejtse el amice, hogy én meg szeminárium tanár — voltam.

Simkó I.

Okos sváb.



A szerdeget is nekinek! Itten asztat áll felirva, hogy öt kilométer!

Csak most mék asztat szeretné tudni, hogy Pudageszitul — Pestre-e, vaty petig Pesttul Puda-geszi-ik.

Wéber János.

Elszólta magát.



— Aztán mi találta a kelmed egyik szemét?

— Hát úgy véletlenül kitanáltam vágni a magam korbácsával.

— Akkor hát nagyon sajnállak fiam, de kocsinak fel nem fogadhatlak, mert aki az ö k ö r szemére sem tud vigyázni, hogy tudna akkor a lóéra.

Csányi Sándor.

Kifog a papon.



— Csukolom a kezsit, lábáját fétistelendi uramnak. Egy pár krajcárkát ennek a szegin cigán gyerekeknek.

— Szegény az ördög fiam, mert annak nincs lelke — de hiszen neked van.

— Van kenyergem alássan, csakhogy nagyon kicsiny — és az is nagyon éhes,

— Hát aztán tudod-e te, mennyi az az *egy pár krajcárka?*

— Hogy ne tudnám kenyergem alássan, csak bár már látnám.

Filipics Lajos.

Megfelelt.



— Miféle malacok azok atyafi?

— Mi köze az urnak hozzája, mikor azok a *saját* malaccaim.

— Bocsánatot kérek, csak ezt akartam tudni.

Korda Andor.

Handlék között.

(II.) Mórítz: Jaj, de kopott már a ruhád. Mért nem csináltatsz másikat?

Dávid: Mert nincs pénzem.

Mórítz: Akkor talán fordítsasd ki.

Dávid: Hát van ennek a szövetnek három oldala?



A szabad természet ölén,
Hol a bájos Helén.

Tessék megkeresni.



Az álarcos bálon,
Táncmestert nem látom.

Tessék megkeresni.

„ANGLO-NYOMDA” BUDAPEST, VIII. BAROSS-UTCZA 47.

Jószót-közt szerk.

Állandó gazdaságos kétszereti műintézetét az egész magyar közönségnek a legnagyobb munkájától a legkisebbig. Ötöszén vállal minden e munka végé megrendelést. — Gyorsan és pontosan szállít mindennemű megrendelt nyomtatványt. (Vidékire utasítással.)